

sygn. akt. VII Kz (w) 62/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Bogumił Hoszowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Karolina Kube

przy udziale oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko M. E. s. D. i B. urodz. (...)

obwinionemu o wykroczenie z art. 92 a kw

zażalenia wniesionego dnia 8 stycznia 2016r. przez obwinionego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Nowej Soli

z dnia 25 listopada 2016r. sygn. akt II W 1263/15

w przedmiocie odmowy przyjęcia sprzeciwu

na podstawie art. 437§2 kpk

p o s t a n a w i a

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Nowej Soli wydał wyrok nakazowy w sprawie przeciwko M. E. obwinionemu o czyn z art. 92a kw i inne (sygn. akt II W 1363/15).

Przesyłkę zawierającą odpis przedmiotowego wyroku odebrał w dniu 9 października 2015r. dorosły domownik/k. 24 akt/.

W dniu 19 października 2015r. ukarany M. E. wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia.

W dniu 25 listopada 2015 roku wyznaczony sędzia Sądu Rejonowego w Nowej Soli zarządził o odmowie przyjęcia sprzeciwu wniesionego przez M. E. od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 25 września 2015 r. jako wniesionego po terminie.

Ukarany M. E. zaskarżył powyższe zarządzenie.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Zażalenie ukaranego M. E. okazało się skuteczne.

Zgodnie z art. 506 § 1 kpk w zw. z art. 94 § 1 kpw obwinionemu przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym 7 dni od doręczenia tego wyroku. Jednocześnie, na podstawie art. 123 § 1 kpk w zw. z art. 38 § 1 kpw, do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin, zaś wedle art. 122 w zw. z art. 38 § 1 kpw czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna.

Przepis art. 506 § 2 kpk w zw. z art. 94 § 1 kpw stanowi przy tym, iż prezes sądu odmawia przyjęcia sprzeciwu, jeżeli został wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną.

Przesyłkę z odpisem zapadłego wobec M. E. wyroku nakazowego w dniu 9 października 2015 r. odebrał dorosły domownik.

Zgodnie z brzmieniem art. 132§2 kpk w zw. z art.38§1 kpw w razie chwilowej nieobecności adresata w jego mieszkaniu pismo doręcza się dorosłemu domownikowi.

Uznanie pisma za prawidłowo doręczone w trybie art. 132 § 2 kpk, tj. przez odbiór przesyłki przez dorosłego domownika, warunkowane jest faktem „chwilowej nieobecności adresata”, ale w sytuacji, gdy przebywa on pod wskazanym adresem.

Jednakże tryb doręczenia pisma procesowego za pomocą tzw. doręczenia pośredniego (np. przez dorosłego domownika) nie znajduje zastosowania w odniesieniu do doręczenia wyroku nakazowego (art. 132§ 4 kpk dodany przez ustawę z 27 września 2013. Dz.U. z 2013r., poz. 1247 ze zm., który wszedł w życie 1 lipca 2015r.). Aktualnie odpis wyroku nakazowego można doręczyć oskarżonemu (obwinionemu) wyłącznie w drodze doręczenia osobistego w myśl art. 132 § 1 kpk albo w drodze doręczenia zastępczego w trybie art. 133 § 1 i 2 kpk poprzez dwukrotne awizowanie.

W przedmiotowej sprawie odpis wyroku nakazowego odebrał dorosły domownik, a zatem nie doszło do skutecznego doręczenia obwinionemu odpisu wyroku nakazowego, stąd też zaskarżone zarządzenie należało uchylić.